

РЕШЕНИЕ

№ 39242

гр. София, 25.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
публично заседание на 11.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **7640** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.75,ал.1,т.2 от ЗУБ и е в стадии следа отмяна Решение на АССГ от страна на ВАС и връщането му за ново разглеждане при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

Образувано е по жалба на Ф. С., гражданин на А. срещу Решение № 11028 от 24.10.2024 година на Председател на Държавна агенция за бежанците при МС, с което е отхвърлена молбата му за предоставяне на международна закрила.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че при издаването на решението, административният орган е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, като не е събрал достатъчна информация относно ситуацията в страната на произход – А., нито пък е изследвана ситуацията в провинцията, в която е живял търсещият закрила, като не е отчетено и обстоятелството, че търсещият закрила е бил полицейски служител преди завземането на властта от Талибаните и не отчетено обстоятелството, че такива служители са залавяни с цел отмъщение и е бил подложен на реална опасност от преследване. Посочва се още, че неправилно е отказано и предоставянето на хуманитарен статут, като изобщо не е изследвана бежанската история на търсещия закрила. Иска се отмяна на решението и връщане на преписката за ново произнасяне. Заявява претенция за присъждане на адвокатско възнаграждение по реда на чл.38,ал.2 от Закона за адвокатурата.

В съдебно заседание, оспорващият- Ф. С., редовно и своевременно призован, не се явява. Жалбата му на заявените основания се поддържа от адвокат К., редовно упълномощена, която заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по оспорването- Председател на ДАБ към МС на РБ, редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт П. редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

На 30.07.2024 година със Заповед рег. № 4379 ПАМ-828 на ВПД Началник ГПУ- К. е наложена ПАМ „ Връщане до страна на произход- А.“ спрямо чужденеца Ф. С.- гражданин на А..

След издаване на Заповедта, на 05.08.2025 година оспорващият депозирал Молба до ДАБ, с която поискал да му бъде предоставена закрила в РБ.

След регистриране на молбата оспорващият попълнил Регистрационен лист, в който посочил, че е афганистански гражданин, етническа принадлежност – таджик, по религия мюсюлманин сунит, образование – средно, по професия полицаи, женен е и владее език дари, запознат с Указанията на търсещите закрила и му е снета Евродак дактилоскопна експертиза.

С Решение за настаняване от 05.08.2024 година на Началник отдел „ПМЗ“ оспорващият е настанен в РПЦ- С. „кв.“Военна рампа“ .

На 30.08.2024 година до оспорващия е отправена Покана за явяване на интервю на дата 19.09.2024 година и на същата дата е съставен Протокол – лист 52 от делото, с който оспорващият в присъствието на преводач от език дари посочил, че е предал документите си за превод и на 19.09.2024 година ще говори .

На 19.09.2024 година с оспорващия е проведено интервю в присъствието на преводач от език дари- С. Х., в което оспорващият посочил, че няма комуникативни пречки, разбира превода, има сестра в Германия, като през 2021 година нелегално напуснал родината си, минал транзит през И. и заминал нелегално за Турция, там останал три години, а после решил да замине за България и напуснал И. и Турция заради талибаните, които са превзели посолствата и депортират хората в А., като в България пристигнал нелегално преди около два месеца, преминал границата и тръгнал за С. , но там му взели парите, били са го и са го върнали в България, като целта му е била да отиде в Германия, но след задържането си е подал молба за закрила в България, не е арестуван, съден или осъждан в страната си на произход, не е имал проблеми заради етническата си принадлежност- таджик, не е имал проблеми заради изповядваната от него религия, искал да отиде в сигурна държава, като уговорката с трафиканта била да отиде до Германия и иска да си намери сигурна държава без значение коя , той е бил полицаи и ако останал там , щели да го убият , лично проблеми с никого не е имал, не се е срещал никога с талибаните, лично не е контактувал с тях , и никога не е бил бит, насилван , близките са му в А., чува се редовно с тях и иска да помага от тук на близките си, защото в А. има бедност и животът е сложен , като иска да получи документи и да помага на близките си, като живее безопасно.

На 08.10.2024 година до Председател на ДАБ към МС на РБ е депозирано Становище от Интервюиращ орган,в което е предложено на оспорващия да бъде отказано предоставянето на международна закрила.

На 24.10.2025 година ответникът по оспорването издал оспореното Решение № 11028, с което отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия

Решението е връчено на оспорващия на дата 30.10.2024 година, а текстът му е преведен на разбираем за него език- дари с помощта на преводач.

В хода на настоящото съдебно производство са представени писмени доказателства както от страна на процесуалния представител на оспорващия, така и от ответника по оспорването.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.84, ал.1 ЗУБ от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение №11028/24.10.2024 година на Председател на ДАБ към МС на РБ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, /така наречените условия за редовно действие на административните актове./ При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното Решение е издадено от компетентен орган-това е Председател на ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл.48 от ЗУБ е предоставено правото да се произнася по молби за предоставяне на международна закрила.

Между страните няма спор, че лицето М. Т. към датата на издаване на Решението е заемала длъжността- Председател на ДАБ към МС.

При издаване на решението, Председател на ДАБ към МС на РБ е нарушил процесуално правните разпоредби, което е довело и да нарушаване на материално- правните разпоредби.

Обстоятелството, че чужденецът е подал първа молба за закрила в РБ на дата 05.08.2024 година, като на тази дата е регистрирана същата, отправена е Покана за явяване на интервю, попълнил е Регистрационен лист, снета му Евродак дактилоскопна експертиза, запознат е с правата и задълженията на търсещия закрила и със Списъка на организациите, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут при ДАБ към МС и е проведено интервю, по никакъв начин не води до извод, че в хода на административното производство административният орган е изследвала бежанската история на оспорващия. В проведеното интервю е посочено, че оспорващият е напуснал родината си през 2021 година, но не са му зададени въпроси кога е напуснал, за да се установи дали същият е направил това след завземането на властта от талибаните или преди това. На интервюто са задавани общи въпроси, без да е изследвано конкретната бежанска история на търсещия закрила. Наред с това при издаване на решението не е изследван въпросът относно заеманата от оспорващия длъжност полицаи и дали при връщането му в страната на произход ще бъде подложен на преследване само защото е заемал при предишното управление длъжността- полицаи и дали ще бъде подложен на преследване само поради този факт. На следващо място, Председател на ДАБ към МС изобщо не е изследвал ситуацията в Турция и най- вече дали Турция е трета сигурна страна. Представената Справка от 05.08.2025 година относно Турция също не съдържа информация относно това дали Турция е трета сигурна страна по отношение на А., като в тази Справка е изследвано положението на Сирийските бежанци, но в нея липсва информация относно това какво прави Турция с намиращите се или пребиваващите в нея нелегално афганистански граждани- предприема ли се принудително депортиране или не, да събере достоверна информация относно този факт и едва тогава да се произнесе с какъвто и да е акт .

Предвид естеството на спора и невъзможността делото да бъде решено по същество от съда , то личното дело следва да бъде изпратено на Председател на ДАБ към МС на РБ за ново произнасяне, при което следва да се проведе ново интервю ,като се задават конкретни въпроси относно това кога е напуснал оспорващият А., по отношение опасенията му от преследване, да се събере актуална и достоверна информация относно преследването на бивши полицаи в А., да се събере актуална информация за Турция като трета сигурна страна, в която да се съдържат

данни какво прави Турция с нелегалните мигранти от А. и предприема ли принудителното им депортиране .

В контекста на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното Решение не отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове и предполага отмяната му.

Претенцията на адвокат К. за присъждане на адвокатско възнаграждение по реда на чл.38 от Закона за адвокатурата е основателна и в нейна полза следва да се присъди такова по реда на чл.38,ал.3 от Закона за адвокатурата, сочеща, че в случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноси, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати. По силата на чл.35 от Наредбата за възнагражденията на адвокатската работа за процесуално представителство, защита и съдействие в производства по Закона за убежището и бежанците възнаграждението е 600 лева и на адвокат К. следва да бъде определено възнаграждение в размер на 600 лева.

Воден от гореизложеното, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 11028 от 24.10.2024 година на Председател на Държавна агенция за бежанците при МС, с което последният отказал да предостави международна закрила на Ф. С.- гражданин на А..

ИЗПРАЩА ЛИЧНОТО ДЕЛО НА Ф. С.- ГРАЖДанин на А. НА ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДАБ КЪМ МС НА РБ ЗА НОВО ПРОИЗНАСЯНЕ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПО ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА .

ОСЪЖДА ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДАБ КЪМ МС НА РБ ДА ЗАПЛАТИ НА АДВОКАТ Я. К. АДВОКАТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ ПО РЕДА НА ЧЛ.38,АЛ.3 ОТ ЗАКОНА ЗА АДВОКАТУРАТА В РАЗМЕР НА 600 ЛЕВА, КАТО СЪЩОТО СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ДАБ КЪМ МС НА РБ.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ. Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото.

СЪДИЯ:

